

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 521 יום ה' 31 בדצמבר 2009

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

פסיקה

מחוץ לחוק

החל מ-1.1.2010 – 16% מע"מ // אי החלת כללי ה-IFRS לצורכי מס // היום משרדי השומה פתוחים עד 19:00 // משרדי הרשות ברחובות חוזרים למשכנם.
עליון – קביעת שווי השוק ההוגן של מניה // מ"ה – חברת החזקה הינה אישיות משפטית נפרדת לצרכי מס // מע"מ – פסילת ספרים בשל אי שמירת ניירת וסיווג לא נכון.
רק 2 ירקנים "צדיקים" בת"א // יום שישי – ביקורות בחיפה // "שיפוץ" חשבוניות // בניה חדשה תותאם לאנשים עם מוגבלות.

עדכונים מהשטח

החל מה-1.1.2010 – 16% מע"מ

◆ כמו כן, בהתאם להחלטת הכנסת, על המוסדות הכספיים יוטל גם כן מס שכר ורווח בשיעור כולל של 16% (במקום 16.5%). מובהר, כי אין כל שינוי בשיעור המס המוטל על מלכ"רים.

◆ מליאת הכנסת אישרה ביום 30.12.09 את הצעת שר האוצר להפחית, כהוראת שעה, החל מה-1 בינואר 2010 ועד 31 בדצמבר 2010, את שיעור המע"מ מ-16.5% ל-16%.
כפי שפורסם ע"י רשות המסים, החל מה-1 בינואר 2011, יחזור שיעור המע"מ ל-15.5%.

אי-החלת כללי ה-IFRS לצורכי מס

◆ בשל חוסר הניסיון החשבונאי והמיסוי ביישום כללים אלו וחוסר הוודאות באשר להשפעת אותם כללים על בסיס המס בישראל, הגישה רשות המסים הצעת חוק אשר אושרה כאמור בוועדת הכספים, הקובעת, כי יישום תקן חשבונאות מס' 29 בדוחות לשנים 2007, 2008, 2009, לא יחול בקביעת ההכנסה החייבת לצרכי מס, קרי, כללי ה-IFRS לא ילקחו בחשבון לצורך קביעת ההכנסה החייבת. בימים אלו, הנחה מנהל רשות המסים, מר יהודה נסרדישי, לחדש את פעילות הצוות המשותף עם הארגונים המקצועיים, שהקים כדי לבחון את השלכות המס הצפויות לנבוע מאימוץ כללי ה-IFRS.

הרשות מדגישה, כי כללי החשבונאות המקובלים האחרים, ימשיכו לחול בקביעת ההכנסה החייבת, ככל שדיני המס אינם קובעים אחרת.

◆ ועדת הכספים של הכנסת אישרה ביום 29.12.09 בהצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה בעניין אי תחולת תקני דיווח כספי בין-לאומיים כהוראת שעה לגבי שנות המס 2007, 2008 ו-2009.

◆ בחודש יולי 2006 אושר על ידי המוסד הישראלי לתקינה חשבונאית תקן חשבונאות מס' 29. התקן קובע, כי חברות הכפופות לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968 והמדווחות על פי הוראותיו, יערכו את הדוחות הכספיים, לגבי שנת הכספים 2008 ואילך, לפי כללי חשבונאות בין-לאומיים (כללי IFRS). התקן אף מאפשר יישום מוקדם של כללים אלו לגבי שנת 2007.

על פי הפסיקה, כללי החשבונאות המקובלים חלים גם לצורך דיני המס, אלא אם הם אינם עולים בקנה אחד עם מדיניות המס של המחוקק, או עם העקרונות העומדים בבסיסה של שיטת המס הנהוגה בישראל. במקרים אילו גוברים, דיני המס על כללי הרישום החשבונאיים.

היום משרדי השומה פתוחים עד 19:00

הארכת שעות קבלת הקהל נועדה לאפשר קבלת דו"חות מס הכנסה שנתיים לשנת 2008.

◆ מהודעת רשות המסים עולה, כי היום, ה-31.12.2009, יהיו משרדי השומה פתוחים עד השעה 19:00 לצורך קבלת קהל.

משרדי רשות המסים ברחובות חוזרים למשכנם

רביעי, 6.1.10 ועד ליום חמישי, 7.1.10 - לא תהיה קבלת קהל.

◆ הפרטים בדבר פתיחתו מחדש של משרד מיסוי מקרקעין רחובות יפורסמו בקרוב.
◆ לפרטים מלאים ראה [הודעת רשות המסים](#).

◆ משרד מע"מ אזורי רחובות, שעבר זמנית לרח' וייסגל 2 רחובות, יפתח מחדש במשכנו ברחוב רוזינסקי 11 רחובות, החל מיום 30.12.2009.

◆ משרד פקיד שומה רחובות, שעבר זמנית ליבנה, יפתח מחדש במשכנו ברח' רוזינסקי 11 רחובות, החל מיום ראשון 10.1.2010. בימי המעבר - מיום

קביעת שווי השוק ההוגן של מניה ע"א 10406/06 דן עצמון נ' בנק הפועלים בע"מ

ביהמ"ש העליון – כב' הש' ריבלין, כב' הש' רובינשטיין, כב' הש' דנציגר:

◆ שווי השוק של המניות אינו מהווה ראייה מכרעת לשוויין האמיתי. בית המשפט סבור, כי שיטת DCF (תזרים מזומנים מהוון) היא השיטה הראויה להערכת שוויין של מניות במסגרת סעד ההערכה.

◆ הערכת שווייה של החברה ראוי שתבצע על פי שיטת DCF, אשר היא השיטה המקובלת על קהיליית המימון להערכת חברות. ערכו של נכס מוערך, כידוע, על פי הרווחים הצומחים ממנו לבעליו. כאשר הנכס הוא מניה בחברה, הרווח לבעליה הוא תזרים הדיבידנדים הצפוי לו במשך תקופת הבעלות, בתוספת הערך הנוכחי של המחיר שיקבל בעל המניה במכירתה. לפיכך, על פי שיטת DCF, ערכה של החברה מוערך הן על פי תזרים המזומנים המהוון של נכסיה הנוכחיים והן על פי תזרים המזומנים המהוון שהיו מייצרות הזדמנויות ההשקעה שלה. תזרימי המזומנים שהחברה לא משלמת כדיבידנדים, פנויים להשקעה מחדש. אם החברה תכננה - לפני הצעת הרכש - השקעה מסוימת, זוהי הזדמנות להשקעה מחדש הנכללת בשווי הנוכחי של אפשרויות צמיחתה ויש להביאה בחשבון.

◆ שיטה זו עולה בקנה אחד עם העקרון של הערכת החברה כעסק חי. הבחירה בשיטת הערכה זו והעדפתה על פני שיטות הערכה אחרות, משקפת את המעבר משיטות הערכה שמרניות המבוססות על נתוני העבר (כגון שיטת שווי השוק או שיטת השווי הנכסי), אל עבר שיטת הערכה שאינה נסמכת רק על נתונים קיימים ויש בה גם משום צפיית פני העתיד.

◆ כדי להעריך נכונה את הרווחים הצפויים מהשקעותיה העתידיות של החברה, יש להביא בחשבון במסגרת ההערכה גם מידע המצוי אצל בעל השליטה, באשר לאפשרויות ההשקעה העתידיות בחברה כפי שהן ידועות לו במועד הרכישה. גם מקום בו לא נערכו מניפולציות על העסקה ולא היה שימוש אסור במידע פנים, מידע זה עשוי להיות בעל השפעה על שווי המניה. אכן, לא בכל מקרה מתחייבת הכללתו של מידע זה בהערכה. ההחלטה אם להביאו בחשבון, תיגזר ממטרות ההערכה הקונקרטיות.

◆ בית המשפט, אינו מתעלם מכך שגם שיטת DCF אינה חפה מבעיות, ואומר: "השופטת מ' נאור אשר נעזרה בה להערכת שווי המניות בפרשת ויסות מניות הבנקים, עמדה על מגבלתה המרכזית: השימוש במודל של DCF כשלעצמו אינו בגדר מרשם קסמים להערכה נכונה, משום שהשאלה האמיתית היא מה הנתונים החזויים המוכנסים למודל".

יש הסבורים, כי עריכת הערכת שווי על פי שיטת DCF אף מושפעת ממידה בלתי מבוטלת של ספקולציות וניחושים.

◆ המשיב 1 (להלן: **הבנק**) החזיק בשיעור של כ-84.92% ממניות המשיבה 2 (להלן: **משכן**). ביום 26.11.2001 פרסם הבנק הצעת רכש מלאה לרכישת יתר מניות משכן. הצעת הרכש הותנתה בהיענותם להצעה של בעלי המניות המחזיקים לפחות ב-10.08% מהונה המונפק של משכן (להלן: **הניצעים**), זאת על מנת ששיעור החזקותיו של הבנק במשכן יעלה על 95% ממניותיה והוא יחויב לרכוש את יתרת המניות, כהוראת סעיף 337 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: **חוק החברות**). תחילה, עמד המחיר שהוצע בהצעת הרכש עבור כל מניית משכן על סך של 925 ש"ח. לאחר מכן, תוקן מפרט ההצעה והמחיר הועלה לסך של 1,017 ש"ח למניה.

◆ הצעת הרכש המלאה זכתה להיענותם של כ-88% מהניצעים המחזיקים יחד בשיעור של כ-13.25% ממניות משכן, והחזקותיו של הבנק במשכן עלו בשל כך לכדי 98.18% מהמניות. בעקבות זאת נתמלא התנאי הקבוע בסעיף 337(א) לחוק החברות, והבנק השלים את הצעת הרכש המלאה ברכישה כפויה משלימה של כ-1.82% ממניות משכן, אשר נותרו בידי בעלי מניות שלא נענו להצעה. במסגרת רכישה זו, נרכשו גם 78 מניותיו של המערער. בכך הפכה משכן לחברה פרטית בבעלותו המלאה של הבנק.

◆ בתביעתו בבית המשפט המחוזי, עתר המערער לסעד של הערכה לפי סעיף 338 לחוק החברות, כמו גם לאישור תביעתו כתובענה ייצוגית, בטענה כי התמורה ששילם הבנק עבור מניות משכן הייתה פחותה משוויין ההוגן. את שווי המניות יש להעריך, כך לטענת המערער, באמצעות שיטת DCF "היוון תזרים מזומנים" (להלן: **שיטת DCF**), על פיה שווייה האמיתי של המניה גבוה פי 3.3 מהמחיר שהוצע עבורה בהצעת הרכש ועומד על סך של 3,441 ש"ח לכל מניה. הסעד הכספי שנתבקש על ידו היה ההפרש בין שווי המניות כפי ששולם עבורן בפועל, לבין שוויין ההוגן. משכך, הועמדה תביעתו האישית על סך של 189,072 ש"ח ושווייה הכולל של התובענה - היה ותוכר כתובענה ייצוגית - על סך של 498,347,736 ש"ח. מנגד טענו המשיבים, כי התמורה שהוצעה עבור המניות בהצעת הרכש לא פחתה משוויין ההוגן וכי אין להכיר בתביעתו של המערער כתובענה ייצוגית. את עמדותיהם ביחס לשווי המניות, תמכו הצדדים בחוות דעת חשבונאיות.

◆ בית המשפט המחוזי קבע, כי המניות נרכשו במחיר הוגן ואף למעלה מכך, וכי הנטל להוכיח אחרת שהונח לפתחו של המערער, לא הורם על ידו.

השאלה שעלתה לפתחו של בית המשפט העליון היא כיצד יעריך בית המשפט שווי הוגן של מניות.

◆ מבלי לקבוע מסמרות בדבר, אינדיקציה מועילה לשווי הוגן המייתרת את הצורך בהערכה על פי שיטת DCF, עשויה להתקיים למשל במקרים בהם בסמוך להצעת הרכש נערכה עסקה מרצון מחוץ לבורסה, בין בעל מניות בחברת המטרה לבין המציע, לרכישת בלוק מניות בחברה, במחיר שאינו נופל מהמחיר שהוצע בעבור כל מניה בהצעת הרכש. ככל שבלוק המניות הנמכר גדול יותר, ניתן יהיה להניח, כי בעל המניות אשר מכר אותן, לא היה מסכים למוכרן בפחות משוויין האמיתי. על אחת כמה וכמה נכונים הדברים כאשר מדובר בבלוק מניות המקנות שליטה. אז יש להניח, כי מחירן כלל גם תוספת פרמיה המשקפת את היותן מניות שליטה. לפיכך, אם התמורה באותה עסקה לא נפלה מן התמורה שהציע המציע עבור המניות בהצעת הרכש, לכאורה עשוי הדבר לשמש אינדיקציה טובה מאד לכך, שהתמורה שהוצעה בהצעה היא הוגנת.

◆ עוד יודגש, כי ייתכנו מקרים בהם גם אם מתקיימת אינדיקציה טובה להוגנות התמורה, אין להסתניע בה ויהיה ראוי יותר לקבוע בו את שווי המניות על פי שיטת DCF. כך יש לנהוג תמיד מקום בו נפל חשד למניפולציה במחירי המניות, או מקום בו הוכח, כי לא עמד לרשות בעלי המניות הניצעים המידע הרלוונטי הדרוש להערכת הוגנותה של התמורה שהוצעה. זאת, מבלי לגרוע כמובן מזכותם של הניצעים לנקוט הליכים נוספים כנגד המציע במקרים כגון אלו.

◆ סיכומם של דברים, בבוא בית המשפט להעניק לניצע סעד הערכה לקביעת השווי הוגן של מניות שנרכשו ממנו בהצעת רכש מלאה, ערכן של המניות ייבחן על פי השווי הפנימי של החברה כעסק חי, וזאת בהתאם לשיטת DCF, המעריכה את שווי החברה על פי רווחיה (הכנסות, תזרימי מזומנים או דיבידנדים) כפי שהם צפויים בעתיד, מהוונים לערכם הנוכחי, והכל נכון למועד הצעת הרכש. עם זאת, ייתכנו מקרים, בהם עשויה להתקיים אינדיקציה חזקה להיות השווי שהוצע בהצעה שווי הוגן, אז הערכת המניות על פי שיטת DCF לא תהיה דרך המלך.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 28.12.09

ב"כ המערער: עו"ד א. כהן.

ב"כ המשיבים: עו"ד י. הירש ועו"ד ז. גרנות-מאיר.

◆ החשש הוא, כי הסתמכות על נתונים נושאי פני עתיד תביא את מבקש הסעד להביא לפני בית המשפט הערכות אופטימיות באופן קיצוני באשר לאופייה של החברה, אף אם אין הן מבוססות. חשש זה אינו חשש בעלמא וכפי שמראה המלומדת חביב-סגל, המעבר של בתי המשפט במדינת דלוור מכלל ההערכה המשוקלת, לשיטת DCF אכן הביא להגדלה משמעותית בפערים בין ההערכות של הצדדים כלפי מעלה. בהקשר זה עומדת חביב-סגל על כך, כי הצבת הנתונים בנוסחאות ההערכה פותחת פתח רחב לשיקול דעתו של המערך, היכול להטות את תוצאות ההערכה בהתאם לאינטרסים של הצדדים (אם באמצעות בחירה אסטרטגית של משך ההיסטוריה הרלוונטית להערכת רווחי החברה בעתיד; בחירה מניפולטיבית של קבוצת החברות הדומות לצורך קביעתו של המכפיל; או, מתן פרשנות מניפולטיבית למציאות הנגלית לאחר מועד הרכישה).

◆ אין להקל ראש בבעיות אלה, אולם אין בהן כדי להצדיק העדפתן של שיטות הערכה אחרות על פני שיטת DCF. ראשית, משום שבעיות אלה אינן ייחודיות לשיטת הערכה זו או אחרת. מניפולציות והטיות בהצבת נתונים בנוסחאות חשבונאיות יכול שתעשנה בכל אחת מן השיטות, אם כי ברי, כי שיטת DCF מועדת ליתר פורענות בהקשר זה, וחוות דעת המומחים בענייננו יעידו. זאת ועוד, ניתן להניח מקרה בו שיטת DCF עשויה שלא להתאים בשל העדר נתונים, ובית המשפט יפנה להערכת מניות על פי אחת השיטות המקובלות האחרות. שנית, בחירה בשיטת DCF המאפשרת להעריך את שווי המניות גם בהסתמך על נתונים חזויים לעתיד, אין משמעותה, כי על בית המשפט לזנוח את בחינתה של סבירות הנתונים. הערכה אופטימית מדי שאין בינה ובין נסיון העבר של החברה דבר, לא תתקבל על-ידי בית המשפט כסבירה; שלישית, העובדה, כי בית המשפט מודע להטיות אלה, ובעיקר לשיטות באמצעותן ניתן להטות את הערכים כלפי מעלה, מאפשרת לו לנטרל אותן. זאת ניתן לעשות, במידת הצורך, על-ידי מינוי מומחה מטעמו.

◆ בית המשפט העליון, למרות שהגיע למסקנה, כי כלל ההערכה על פי שיטת DCF הינו הכלל הראוי, מסייג את מסקנתו ואומר, כי בשוק משוכלל בו מגוון הצעות הרכש, הסיבות להן ונסיבותיהן רחב כמגוון החברות שבשוק, אין להתעלם מן האפשרות, כי ייתכנו לכלל זה גם יוצאים מן הכלל. בידי בית המשפט האפשרות להביא בחשבון אינדיקציות שונות אשר ראוי להסיק מהן לטעמו, ותוך שימת לב לשאר נסיבות המקרה ובחינתו לגופו, כי שווי התמורה שהוצעה בהצעת הרכש היה הוגן, וכי מתייתר הצורך בהתמודדות עם המאטריה הסבוכה של הערכת חברות.

חברת החזקה הינה אישיות משפטית נפרדת לצרכי מס עמ"ה 812/06 תצפיתן בע"מ נ' פ"ש חיפה בביהמ"ש המחוזי בחיפה

למערערת. בנוסף, נדרשה החלטה מיוחדת של מנהלי המערערת כיצד לנהוג בכסף וכיצד לחלקם.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' הש' ר. סוקול:

◆ הדין מכיר בכוחו של כל אדם להתאגד ולנהל עסקיו באמצעות חברה ומכיר באישיות המשפטית הנפרדת של החברה. גם פקודת מס הכנסה מכירה בזכותו של נישום לנהל עסקיו באמצעות חברה ומכירה באישיות המשפטית הנפרדת של החברה, והכרה בעקרון זה בתחום דיני המס אומץ בשורה ארוכה של פסקי דין. ההכרה באפשרות ההתאגדות וקבלת עקרון האישיות המשפטית הנפרדת של החברה מעלה קשיים לא מעטים בקביעת משטר המיסוי הראוי, שכן קיים מתח קבוע בין ההכרה המשפטית באישיות המשפטית הנפרדת של התאגיד לבין נקודת המבט הכלכלית הרואה בחברה כלי להשאת רווחיהם של בעלי השליטה בה. קשיים אלה הביאו לקביעת הוראות מיוחדות בדיני המס, שיימנעו ככל מס. לעקרון האישיות המשפטית הנפרדת של חברה מוכרים בדין מספר חריגים, כדוגמת חברה משפחתית או חב' משלח יד זרה, ובדין, ניתן להתעלם מאישיות משפטית נפרדת של החברה כאשר הקמת החברה והעברת פעילות לחברה מהווה "עסקה מלאכותית". אין חולק, כי המערערת אינה נכללת באף אחת מאותם חריגים המוכרים בדין והמצדיקים התעלמות מאישיותה המשפטית, ואין מחלוקת, כי בזמן אמת ראו כל המעורבים את המערערת כמי שמכרה מניות וקבלה תמורה.

◆ בנוסף, חשוב לזכור כי עיקר התמורה שולמה למערערת עצמה והופקדה בחשבונה, התשלומים לחברות היזמיות בוצעו מחשבונה של המערערת, ושטר העברת המניות לרב בריח נחתם על ידה. לפיכך, הטענה כי המערערת לא היתה פעילה, אינה מדויקת, אלא שפעולתה הצטמצמה להחזקת מניות, מכירתן וקבלת התמורה עבורן. בסופו של יום, המערערת הינה חברת החזקה, ובחברה מעין זו, הפעילות עשויה להיות פעילות מצומצמת שמתמצאת רק בהחזקת מניות ואין בכך כדי לשנות את מהותה ואת אישיותה המשפטית הנפרדת.

◆ טענות נוספות, שהועלו על ידי המערערת ביחס להסכם לכאורה שנחתם בינה לבין המשיב ביחס לסוגיית ייחוס ההכנסה, נדחו על ידי בית המשפט בשל היותן של טענות אלה בלתי מבוססות ובלתי מוכחות.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 21.12.09

ב"כ המערערת: עו"ד א. סרור

ב"כ המשיב: עו"ד ד. גורדון, פרק' מחוז חיפה.

◆ בשנות ה-90 הוקם מיזם לניהול ואיתור כלי רכב על ידי שלושה שותפים. כל שותף פעל באמצעות חברה שבשליטתו. שלוש החברות התאגדו בחברה – המערערת, לטענת אחד היזמים – לאור דרישה של חברת רב בריח (להלן: רב בריח), איתה נערך הסכם לביצוע פרויקט משותף, והיא זו אשר ביקשה להתקשר עם חברה אחת ולא שלוש. בשנת 98 נערך ההסכם בין המערערת, אחד היזמים ואחת החברות שבבעלותו לבין רב בריח הצדדים עמדו להקים חברה משותפת של רב בריח והמערערת. לדירקטוריון החברה המשותפת מונו 6 דירקטורים – 3 מטעם המערערת ושלושה מטעם רב בריח. בשנת 2000, לאור מחלוקת בין הצדדים, הוסכם, בסופו של תהליך, ולאחר שהמערערת דוללה בחברה המשותפת, כי רב בריח תרכוש מניות של המערערת בחברה המשותפת בתמורה לסך של 3,000,000 ₪. התמורה הועברה למערערת ב-3 המחאות בנקאיות. אין חולק, כי התמורה הופקדה בחשבונה של המערערת. העברת המניות דווחה לרשם החברות. בשנת 2001 נרכשו מניות נוספות של המערערת על ידי רב בריח בתמורה לסך נוסף של 490,000 ₪. יצוין, כי מיד לאחר אישור מכירת המניות הראשונה, נערכה ישיבת בעלי מניות במערערת, בה הוחלט, כי כספי התמורה שתקבל המערערת, יחולקו בין שלושת החברות שבשליטת היזמים. עוד נרשם בהחלטה, כי כספים שיגיעו לשתים מהחברות, הינם כספים בגין דמי ניהול או רווח הון.

◆ בכל שנות פעילותה מאז ייסודה דווחה המערערת למס הכנסה, כי אינה פעילה וכי אין לה הכנסות, וכך עשתה גם ביחס לשנות המס 2000 ו-2001, בהן קיבלה המערערת את התמורה בגין מכירת מניותיה. המשיב לא קיבל את דיווחי המערערת, והוציא לה שומות. לאחר שנדחתה השגתה הגישה המערערת ערעור זה.

◆ לטענת המערערת, המערערת היא חברה ריקה מכל תוכן, ללא פעילות, והוקמה רק לדרישת רב בריח. כל הפעילות בנוגע למיזם נעשתה על ידי החברות המרכיבות את המערערת, ועל כן גם ההכנסות ממכירת המניות הן של החברות ולא של המערערת. כל אחת מהחברות השקיעה במיזם אך לא מדובר בהשקעות בחברה עצמה, אלא ברכישת תחנות ממסר, בנית תחנות והפעלתן, תשלום לחברות קשורות. בנוסף, הפעילות במוקד שהוקם, בגיוס כח אדם וכו' נעשה רק על ידי החברות הקשורות.

◆ לטענת המשיב, המשיב לא כופר בטענה כי הפעילות במיזם לא נעשתה במסגרת המערערת.

עם זאת, המערערת הייתה למעשה חברת אחזקות שהחזיקה במניותיה של החברה המשותפת עם רב בריח. עסקת המכירה במסגרתה שולמה התמורה נעשתה בין המערערת לרב בריח, והתמורה שולמה

פסילת ספרים בשל אי שמירת ניירת וסיווג לא נכון
ע"מ 1109/06 כהן דניאל עבודות חשמל בע"מ נ' מע"מ רמלה

לצפות, כי במסגרת ביקורת, תקבל הנחייה באשר לחובות המוטלים עליה בעניין ניהול ספרים.

◆ לעניין הטענה, כי חלה על המערערת חובה לנהל ספרים לפי תוספת ד', אין מקום לקבל טענה זו. המערערת אינה קבלן, איננה מבצעת עבודות בנייה לכן יש לסווגה כנותנת שירותים החייבת בניהול ספריה עפ"י תוספת י"א. גם אם היה עליה לנהל ספרים עפ"י תוספת ד', הרי שהיא לא שמרה ולא ניהלה ספרים גם עפ"י תוספת זו.

◆ לעניין חשבוניות המס שהוצאו שלא כדין ההלכה היא, כי התנאי הבסיסי לכך שחשבונית הינה בגדר חשבונית אשר הוצאה כדין, הוא שהחשבונית הוצאה ע"י עוסק מורשה הרשאי להוציא. במקרה בו אין זהות בין מוציא החשבונית לבין מבצע העבודה בפועל, החשבונית היא חשבונית פיקטיבית גם אם בוצעה בפועל העבודה ע"י גורם כלשהו.

השאלה בדבר קיומה של חשבונית כדין נבחנת ע"פ מבחן אובייקטיבי, ללא ייחוס חשיבות ליסוד הנפשי ולדרגת מודעותו של הנישום. רק אם יוכיח הנישום, כי לא רק שלא התרשל, אלא אף נקט בכל האמצעים הסבירים כדי לאמת את החשבוניות – ולא גילה ולא יכול היה לגלות באמצעים סבירים שמוציא החשבוניות לא היה זכאי להוציאן – יתקיים חריג למבחן זה.

◆ כאשר קיימת מחלוקת אודות זכאותו של עוסק לניכוי מס תשומות, מונח הנטל להוכיח את הזכאות על כתפי העוסק מתחילת הדיון ועד סופו. במקרה הנדון, המערערת לא עמדה בדרך כלשהי בנטל המוטל עליה לעניין החשבוניות.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 17.12.09

ב"כ המערערת: לא צויין.

ב"כ המשיב: לא צויין.

◆ המערערת מספקת שירותי עבודה בתחום חשמל בניין לחברות קבלניות, ונוקקת לשירותי קבלני משנה. ערעורה מתייחס להחלטת המשיב לפסול את ספרי המערערת לשנים 2001-2004 בהתאם לסעיפים 95 ו-77 ב(ב) לחוק מס ערך מוסף ועל החלטתו להטיל קנס בשיעור 1% מהמחזור. ערעורה השני מתייחס להחלטת המשיב להטיל על המערערת כפל מס בהתאם לסעיף 1(א)50 לחוק בגין ניכוי מס תשומות שלא כדין בשנת המס 2004. הערעור השלישי מתייחס לשומת תשומות, אשר הוצאה למערערת לתקופה שבין ינואר 2000 לינואר 2004, בגין ניכוי תשומות שלא כדין.

◆ **לטענת המערערת**, המשיב לא פירט בפניה אלו ספרים עליה לנהל, לטענתה חלה עליה חובה לנהל ספרים עפ"י תוספת ד' להוראות הניהול.

◆ **לטענת המשיב**, המערערת חייבת בניהול ספריה לפי תוספת י"א וכן היה עליה לנהל יומן עבודה. המערערת לא המציאה למרות דרישותיו של המשיב את ספריה. ספר כניסת טובין כלל לא נוהל על ידה, וכן ע"ג החשבוניות שהוצאו למערערת לא פורטו כמות וסוג הטובין אשר נרכשו. ספר הזמנות לא נוהל ולא נשמר. תיק העבודה שנוהל הושמד בסיום העבודה. בספר קופה לא נרשמו פרטים לזיהוי שיקים. ובנוסף טען שעל הספרים להיפסל בגין ניכוי חשבוניות שלא כדין.

בימ"ש מחוזי תל אביב - יפו - כב' הש' ד' קרת- מאיר:

◆ טענות המשיב לא נסתרו ע"י המערערת. מנהל המערערת אישר, כי לא ניהל שוברי קבלה, וכי את תיק העבודות זרק בתום כל פרויקט. טענתו, כי אין טעם לשמור את הניירות וכי לא ידע שיש לשמור עליהם, אין בה כדי להוות הצדקה לאי ניהול הספרים. בהקשר זה אין ממש בטענה לפיה המשיב לא פירט בפני המערערת אלו ספרים עליה לנהל. עליה לנהל ספרים בהתאם לחוק. אין היא יכולה

"שיפוץ" חשבונות

קבלן שיפוצים וטיח, החשוד בהשמטת הכנסות וניהול ספרים כוזבים במזיד ובכוונה להתחמק ממס, שוחרר בתנאים מגבילים **בבית משפט השלום בחיפה**, כבוד השופט **יחיאל ליפשיץ**. לפי הבקשה לשחרור בערובה, שהוגשה על-ידי **משרד חקירות מס הכנסה חיפה והצפון**, קבלן השיפוצים והטיח, **חסיין סלאמה עלי** (53) ממגאר, ביצע עבודות שיפוצים ללקוחות שונים. עפ"י החשד, בשנות המס 2004-2007, בכוונה להתחמק ממס, השמיט החשוד הכנסות בסכום כולל של כ- 600,000 ₪. כפי שעולה מהבקשה, החשוד אמנם מסר ללקוחותיו חשבונות מס ששיקפו את העבודות שבוצעו בפועל והסכומים שהתקבלו בגינן, אולם, עפ"י החשד, על מנת להקטין את הכנסתו שינה החשוד את העתקי החשבונות והקטין את הסכום שהתקבל בפועל. עוד לפי הבקשה, בשנת 2008 דרש החשוד הוצאות הנסמכות על חשבונות פיקטיביות בסכום כולל של כ- 360,000 ₪, וזאת ללא קבלת השירות או הטובין המפורטים בחשבונות.

בניה חדשה תותאם לאנשים עם מוגבלות

ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת אישרה בשבוע שעבר את התיקון לתקנות התכנון והבניה בנושא נגישות עבור אנשים עם מוגבלות לבנייני מגורים חדשים, אשר נוסח בשיתוף עם **נציבות שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות שבמשרד המשפטים**. התיקון לחוק יחייב קבלנים הבונים בנייני מגורים חדשים לעמוד בדרישות נגישות, כך שכל אדם עם מוגבלות יוכל להגיע לדירות ולשטחים המשותפים בבניין, ולהשתמש בהם באופן חופשי ושוויוני. התקנות החדשות יחולו על בניין מגורים שבו 6 יחידות דיור ומעלה, שיש להם כניסה משותפת או חדר מדרגות משותף. חובת הנגישות תחול על כל השטח המשותף בבנין עד לפתח יחידות הדיור כולל הפתח לדירה, ואינו כולל את פנים יחידות הדיור. העיקרון המנחה את התיקון לתקנות הוא רצף של נגישות מהחניה וכן מהמדרכה, דרך הכניסות, עד למעלית נגישה ומשם אל וכולל פתח יחידת הדיור. כל שטחי הבניין שנועדו לשימוש משותף של הדיירים יהיו נגישים בהתאם לתיקון. עוד נקבע, כי התקנות החדשות מטילות חובה להתקין מעלית בבניינים שגובהם מעל 10 מטרים. גם בבניינים נמוכים יותר, יש חובה בהסדרי נגישות. נוסף על כך, יש חובה להקצות מספר מקומות חניה נגישים, באופן יחסי למספר מקומות החניה המוקצים לכלל דיירי הבניין.

רק 2 ירקנים "צדיקים" בת"א

במבצע **"המסלול הירוק"**, שערך בסוף השבוע האחרון **משרד מע"מ ת"א 3**, בקרב ירקנים נמצאו ליקויים אצל 92% מהם. פעילות הביקורות התמקדה בירקנים המוכרים סחורה המעורבת מפירות וירקות עליהם חל לפי החוק מע"מ בשיעור אפס ("פטורי") וממוצרים נוספים עליהם חל מע"מ בשיעור הרגיל. בשלב המקדמי, שערך כ- 3 חודשים, קיימו צוותי הביקורת קניות ניסיון ותצפיות. ביום המבצע נערכו ביקורות בעסקים של 24 ירקנים באזורים שונים בעיר. בביקורות, נמצאו ליקויים אצל 22 ירקנים. בין הליקויים שהתגלו על ידי המבקרים, רישום מכירה של סחורה החייבת במס מלא כפירות וירקות החייבים בשיעור מס אפס, אי רישום תקבולים, חוסר התאמה בקופה רושמת וכיו"ב. המבקרים נתקלו במהלך הביקורת בשלל הסברים ביניהם קילו תפוחים וחבילת עוגיות נקנו כקניית ביקורת אצל אחד הירקנים, שרשם את הקניה כולה בשיעור אפס. לדבריו, הוא החל לעבוד רק לפני חודש ולא ידע שצריך להפריד בין התפוחים עליהם חל מע"מ בשיעור אפס לבין העוגיות עליהם חל מע"מ בשיעור מלא. בבדיקה שנערכה וכתוצאה מהחלפת מידע התברר, כי הירקן פועל כבר מספר שנים. "אני מדפיס הכל בשיעור אפס", כך אמר אחד הירקנים שלא הפריד ברישום התקבולים. הוא עוד הוסיף ואמר כי הוא מעביר את כל המידע לרו"ח והוא, לפי בדיקת מלאי והכנסות, מפריד ומחליט מה מדווח בשיעור אפס ומה בשיעור מלא. "יועץ המס שלי לא אמר לי שאני צריך להפריד ברישום", טען ירקן, שנצפה מוכר פרות וירקות לצד חומרי ניקוי. בנוסף לפעולות הביקורות אצל הירקנים, נערכו ביום המבצע גם סריקות ופעילות גבייה מחייבי מס.

יום שישי - ביקורות בחיפה

ביום שישי האחרון ערך **משרד מס הכנסה חיפה**, פעילות ביקורות שוטפת בעשרות עסקים. ב- 27% מהביקורות שנערכו נמצא, כי לא נרשמו תקבולים ובעוד 10% מהביקורות נמצאו ליקויים מהותיים. בביקורות השתתפו **עובדי המשרד בחיפה** אשר תוגברו בעובדים רבים **ממשרדי רשות המסים ברחבי הארץ**. לביקורות קדמו תצפיות, מעקבים וקניות סמויות. במקביל התקיים במשרד מבצע סרבני הגשת דו"חות. פקיד שומה חיפה הדגיש, כי הביקורות בעסקים תמשכנה ותעשינה גם בימים ובשעות לא שגרתיים וכי המקרים שבהם נמצאו ליקויים יטופלו על פי חומרת הממצאים.

מס פהס מערכת ושיווק: דרך מנחם בנין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.